

УДК 811.111'27:316.752]:070

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2026.2.6>

О. А. СВІТЛІКОВСЬКА

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри іноземних мов гуманітарних спеціальностей,

Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

Електронна пошта: helena.svitlikovska@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0003-0648-8310>

ДИНАМІКА АКСІОЛОГІЧНИХ ПРІОРИТЕТІВ БРИТАНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В ДЗЕРКАЛІ МАСМЕДІА ХХІ СТОЛІТТЯ

У статті досліджено динаміку аксіологічних пріоритетів британського суспільства у ХХІ столітті кризь призму масмедійного дискурсу. Актуальність роботи зумовлена трансформаціями лінгвокультурного простору під впливом глобалізації, цифровізації та сучасних соціально-політичних викликів, що істотно впливають на систему ціннісних орієнтацій. Особливу увагу приділено суперечності між відносною стабільністю традиційних британських цінностей як ядра національної ідентичності та їх динамічною переінтерпретацією у сучасних медіатекстах і цифрових комунікаціях.

У роботі визначено корпус ключових лінгвокультурних концептів британської аксіосфери (*privacy, fairness, common sense, resilience, tradition, tolerance*) та проаналізовано їх мовну репрезентацію в англomовному масмедійному дискурсі різних жанрів. Встановлено, що під впливом сучасних кризових процесів зазначені цінності зазнають суттєвих аксіологічних зсувів: від індивідуально орієнтованих до соціально детермінованих та колективно значущих. Зокрема, *privacy* трансформується у компроміс між приватністю та прозорістю, *fairness* – у площину соціальної справедливості, *resilience* – у категорію емоційної гнучкості, а *tolerance* – у концепт інклюзивності як обов'язкової соціальної норми.

Проаналізовано мовні засоби, за допомогою яких медіа здійснюють переосмислення цінностей, зокрема метафори, оцінну лексику, ідіоми, контекстуальні опозиції та нарративні стратегії. Доведено, що масмедіа виступають не лише відображенням соціальних змін, а й активним інструментом конструювання нової аксіологічної реальності та формування суспільних норм. Узагальнено, що сучасна британська аксіосфера характеризується децентралізацією, гнучкістю та переорієнтацією на принципи соціальної взаємодії, інклюзивності та адаптивності як базових характеристик сучасного суспільства.

Ключові слова: аксіологічні пріоритети, масмедійний дискурс, британське суспільство, лінгвокультурні цінності, ціннісні трансформації, цифровізація медіа, національна ідентичність.

Поставлення проблеми. У ХХІ столітті масмедіа стали ключовим фактором формування суспільної свідомості. В умовах глобалізації, цифровізації та соціальних трансформацій відбувається зміна ціннісних орієнтирів, що особливо помітно у розвинених демократичних суспільствах, зокрема у Великій Британії. Масмедіа як «четверта влада» відіграють важливу роль у поширенні та інтерпретації соціальних норм і цінностей [Іванов : 5]. У сучасному лінгвокультурному просторі спостерігається трансформація базових ціннісних орієнтирів британського соціуму. Традиційні цінності (*privacy, fair play, emotional restraint*), що десятиліттями формували британську ідентичність, під впливом динамічного медіадискурсу ХХІ століття зазнають переосмислення, деактуалізації або набувають нових аксіологічних значень.

Відтак, постає необхідність розв'язання суперечності між стабільним характером лінгвокультурних цінностей як ядра британської культури та їх високою динамічністю у масмедійних текстах. Залишаться не достатньо з'ясованим питання інтерпретації цих цінностей в умовах сучасних криз (соціальних, політичних, культурних), а також питання зміни оцінного компонента ключових британських концептів у сучасному масмедійному дискурсі. Адже більшість наявних досліджень спираються саме на класичні канони британської культури. Натомість мовна репрезентація динамічних змін у цінностях британців відображається саме в масмедійному просторі та потребу комплексного лінгвістичного аналізу, в чому і полягає **актуальність дослідження.**

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукового ландшафту останнього

десятиліття свідчить про стійкий інтерес лінгвістів до аксіологічного виміру масмедійного дискурсу. Дослідження британських лінгвокультурних цінностей у XXI столітті еволюціонували від статичного опису культурних констант до аналізу їхньої динаміки в умовах цифрової трансформації та соціально-політичних викликів. Теоретичне підґрунтя для вивчення цінностей у мові закладено у працях таких українських учених, як О. Селіванова, яка розглядає когнітивно-дискурсивну природу смислоутворення [Селіванова], та Ф. Бацевич, чий роботи в галузі лінгвофілософії дозволяють глибше зрозуміти механізми функціонування культурних кодів [Бацевич]. Вагомий внесок у дослідження англomовного дискурсу та цінностей зробили Т. Пахомова та Н. Венжинович, які фокусуються на вербалізації оцінних суджень та трансформації концептів у сучасному медіапросторі [Пахомова; Венжинович]. Особливої ваги набувають роботи західних дослідників, присвячені «британськості» (*Britishness*) та національній ідентичності. Праці А. Вежбицької залишаються фундаментальними для розуміння ключових англійських концептів через призму «природної семантичної метамови» [Вежбицька]. У той же час, сучасні дослідники, такі як J. Рахман та К. Фох, аналізують неписані правила британської поведінки та їх відображення в публічному дискурсі, вказуючи на адаптацію традиційного стриманості до нових реалій [Фох; Рахман].

Новітні розвідки зосереджені на впливі глобальних криз (*Brexit*, цифровізація, зміна політичних еліт) на аксіологічну карту Британії. Західні науковці досліджують феномен «цифрової ідентичності» та зміну етичних пріоритетів у медіатекстах, де традиційні цінності часто піддаються деконструкції або іронічному переосмисленню [Spruce]. Важливий сегмент сучасних розвідок становлять праці західних учених, які застосовують інструментарій корпусно-орієнтованого аналізу дискурсу. Зокрема, професор Пол Бейкер у своїх останніх дослідженнях аналізує зміну мовних пререференцій у британській пресі, вказуючи на поступову відмову від традиційної британської «дистанційованості» на користь більш експресивних та іноді поляризованих оцінних стратегій [Baker]. Його вклад полягає у доведенні

того, що медіа не просто віддзеркалюють цінності, а активно конструюють нові норми через частотність вживання певних лексем.

Питання лінгвістичної репрезентації гендерних та соціальних цінностей у британському медіапросторі ґрунтовно розглядає Дебора Камерон). У своїй праці “*Language, Sexism and Misogyny*” вона досліджує, як через мовні засоби в сучасних медіа переосмислюються поняття поваги, авторитету та ієрархії, що є ключовими для британської аксіосфери [Cameron].

Окремої уваги заслуговують роботи Девіда Кристала, який у своїх публікаціях звертається до впливу цифрового етикету на лінгвокультурну ідентичність. Він зазначає, що «цифрова британськість» стає менш формальною, що веде до трансформації традиційних цінностей ввічливості та стриманості в онлайн-сегменті масмедіа [Crystal : 87].

Франсіско Юс представив теорію кіберпрагматики, яка дозволяє інтерпретувати аксіологічні зсуви в британському сегменті соціальних мереж. Він акцентує на тому, як контекстуальні зміни в інтернеті змушують британців адаптувати свої культурні коди (такі як іронія та сарказм) до нових форматів медіакомунікації [Yus : 214].

Метою статті є виявлення та систематизація динамічних змін у системі британських лінгвокультурних цінностей, а також з’ясування особливостей їхньої аксіологічної інтерпретації в англomовному масмедійному дискурсі першої чверті XXI століття.

Для досягнення поставленої мети передбачено розв’язання таких завдань:

1. Окреслити корпус ключових лінгвокультурних концептів, що становлять ядро сучасної британської аксіосфери.
2. Проаналізувати мовні засоби (метафори, оцінну лексику, фразеологізми), за допомогою яких медіа реконструюють або трансформують традиційні британські цінності.
3. Позначити вектори аксіологічних зсувів у медіатекстах, спричинених актуальними соціально-політичними викликами останніх років.

Результати та дискусії. Аналіз сучасного британського масмедійного дискурсу дозволяє стверджувати, що аксіологічна картина світу Великої Британії перебуває у стані активної перебудови. Основним

майданчиком для цієї трансформації виступають тексти видань *The Guardian*, *The Independent*, *The Times*, де традиційні лінгвокультурні коди стикаються з новими глобальними викликами.

British National Corpus дозволяє виділити традиційні вербалізатори британських цінностей, що залишаються фундаментом ідентичності, проте в медіадискурсі набувають нових інтерпретаційних відтінків:

Privacy традиційно сприймається як право на закритість, автономію, відстороненість та фізичну/інформаційну недоторканність (“*My house is my castle*”). У британському контексті це не просто «самотність», а вияв поваги до особистих кордонів. Проте в сучасному масмедійному дискурсі спостерігається криза концепту: *Privacy* дедалі частіше вступає в конфлікт із цінністю *Transparency* (прозорості) та *Public Interest* (суспільного інтересу), особливо у зв’язку з цифровізацією та діяльністю публічних осіб.

“*The era of absolute privacy for those in the public eye is over. We are witnessing a shift where the traditional ‘right to be left alone’ is increasingly outweighed by the moral imperative of transparency and the audience’s demand for authenticity*” [The Times 2025a]. Автор використовує дієслово “*outweighed*” (переважати), що прямо вказує на зміну ваги цінностей у суспільній свідомості. Традиційне право «бути залишеним у спокої» (*right to be left alone*) програє новим цінностям. Введення терміна “*moral imperative*” (моральний імператив) стосовно прозорості перетворює відсутність приватності з порушення норми на нову етичну норму. Ключовою стає лекема *Authenticity* (автентичність). Медіа нав’язують думку, що справжня приватність заважає «щирості», яка є більш затребуваною в сучасному медіапросторі.

Так, концепт *Privacy* в британських медіа ХХІ століття трансформується з «безумовного права» на «крихкий компроміс», який людина змушена постійно виправдовувати перед суспільством.

Fairness (Справедливість/Чесність) – базова цінність, що корелює з національною ідеєю “*Fair Play*”. Сьогодні її аксіологічний вектор зміщується від суто процедурної чесності до соціальної справедливості (*Social Justice*).

Традиційне розуміння британської «чесної гри» (*fairness*), яке раніше фокусувалося на індивідуальному дотриманні правил, у сучасному дискурсі набуває виразного соціального забарвлення. Медіа інтерпретують цю цінність через призму системної інклюзивності. “*The British sense of fairness is being stress-tested by a growing divide. We need a new social contract that isn’t just about ‘playing by the rules’, but about ensuring the rules are inclusive for a modern, diverse Britain*” [The Guardian].

У наведеному фрагменті спостерігається деконструкція ідіоми “*playing by the rules*”, яка традиційно маркувала консервативну стабільність. Використання прикметника “*inclusive*” як ціннісного орієнтира свідчить про зміщення акценту з формального дотримання процедур на етичний результат. Поняття *Fairness* тут розширюється, інтегруючи цінності солідарності та соціальної адаптивності.

Common Sense (Здоровий глузд) займає особливе місце в британській аксіосфері, виступаючи свого роду національною філософією. Термін відображає британський прагматизм, недовіру до абстрактних теорій та опору на практичний досвід. Для британської лінгвокультури *Common Sense* – це не просто когнітивна здатність, а етична норма. Це неписаний кодекс, який дозволяє приймати правильні рішення без опори на складні інструкції чи ідеології. У медіадискурсі цей концепт часто використовується як аксіологічний фільтр: те, що відповідає «здоровому глузду», маркується як позитивне і «британське», а те, що ні – як чужорідне, бюрократичне або радикальне.

“*What the British public demands is not a grand ideological overhaul, but a return to good old-fashioned common sense. We need pragmatic solutions to migration and the economy that reflect the lived reality of ordinary people rather than the abstract theories of Westminster elites*” [The Daily Telegraph].

Автор вибудовує чітку дихотомію: “*common sense*” протиставляється “*abstract theories*” та “*grand ideological overhaul*”. Це підкріплює цінність прагматизму як фундаментальної британської риси. Епітети “*good old-fashioned*” надають концепту ностальгічного та позитивного відтінку, апелюючи до британської розсудливості. Вираз “*lived reality of ordinary people*”

маркує *Common Sense* як цінність, що належить народу, на противагу елітам. Це перетворює лінгвістичну одиницю на інструмент політичної легітимізації.

У сучасних медіа XXI століття концепт *Common Sense* виступає захисним механізмом традиційної ідентичності. Він інтерпретується як вища форма мудрості, що стоїть над політичними суперечками.

Resilience (Стійкість) є однією із найдинамічних цінностей у британському лінгвокультурному просторі, та дозволяє побачити, як змінюється національний ідеал. Історично лексема *Resilience* у британців асоціювалася з метафорою “*stiff upper lip*” – здатністю зберігати самовладання та не виказувати емоцій перед обличчям негараздів (особливо в часи Другої світової війни). Проте в дискурсі 2020-х років цей концепт пройшов через радикальну психологізацію. Сьогодні стійкість у медіа інтерпретується не як «терпіння кризь зуби», а як “*mental wellbeing*” (психологічне благополуччя) та здатність до відновлення через визнання власних слабкостей.

“*True British resilience in the post-pandemic era has moved beyond the stoic silence of the past. It is now defined by ‘emotional agility’ – the courage to acknowledge our shared vulnerability and the strength to rebuild our communities with empathy at the core*” [The Times 2025b].

Автор використовує термін “*emotional agility*” (емоційна гнучкість) як нову позитивну норму, протиставляючи її “*stoic silence of the past*” (стоїчному мовчанню минулого). Минулий ідеал маркується як застарілий. Поняття “*vulnerability*” (вразливість), яке раніше мало негативну конотацію, тепер поєднується з іменником “*courage*” (мужність). Це створює новий аксіологічний зв'язок: «визнати вразливість = проявити мужність». Стійкість переноситься з індивідуального рівня на рівень громади (“*rebuild our communities*”), а головним інструментом її досягнення проголошується *empathy* (емпатія).

Так, цінність *Resilience* трансформувалася з фізично-вольової категорії у категорію емоційно-соціальну. У сучасному британському медіадискурсі стійким вважається той, хто вміє адаптуватися та співчувати, а не той, хто просто мовчить і терпить.

Tradition (Традиція): Трансформується у формат *Evolutionary Tradition* – здатність інституцій (зокрема Монархії) змінюватися, зберігаючи зовнішню форму. Зміна монарха стала катализатором переосмислення цінності спадковості. У британській пресі спостерігається поєднання лексики консерватизму з лексикою модернізації, що створює новий тип аксіологічного синтезу. “*The Monarchy must master the art of ‘evolutionary tradition’*. *It remains the anchor of British identity while reflecting the values of a nation that is younger and less deferential*” [The Daily Telegraph]. Оксюморонне сполучення “*evolutionary tradition*” є ключовим для розуміння сучасної британської аксіології. Метафора “*anchor*” (якір) підтверджує стабільність ціннісної бази, тоді як порівняльний ступінь “*less deferential*” сигналізує про зниження значущості ієрархічності та зростання цінності егалітаризму.

Tolerance (Толерантність): Еволюціонує у ширший концепт *Inclusion* (Інклюзивність), який стає обов'язковим аксіологічним маркером будь-якого публічного повідомлення. Традиційно британська толерантність базувалася на ідеї “*live and let live*” (живи сам і давай жити іншим) і була тісно пов'язана з повагою до приватності (*privacy*). Проте в дискурсі XXI століття концепт зазнає реаксіологізації: він зміщується від простої відсутності конфлікту до обов'язкового визнання та активної підтримки різноманіття. Сьогодні *Tolerance* у британських медіа часто функціонує не як окрема одиниця, а як частина аксіологічного триади: *Tolerance – Diversity – Inclusion*. “*Modern British tolerance is no longer a quiet nod of indifference. It has evolved into a robust commitment to pluralism, where we don't just tolerate our differences but actively embrace them as the primary strength of our national identity*” [The Guardian]. Автор прямо заявляє, що толерантність – це більше не “*quiet nod of indifference*” (тихий кивок байдужості). Слово *indifference* (байдужість) тут маркується негативно, як застаріла форма «пасивної» толерантності. Застосування прикметника “*robust*” (міцний, надійний) у сполученні з “*commitment*” (зобов'язання) переводить концепт із площини особистого ставлення в площину громадянського обов'язку.

Висновки. Дослідження підтвердило, що британська аксіосфера перебуває у стані

активної перебудови. Традиційні лінгвокультурні константи не зникають, проте зазнають суттєвої реаксіологізації. Основним вектором змін є перехід від індивідуалістичних та ізоляціоністських установок до цінностей соціальної відповідальності, інклюзивності та прозорості.

Аналіз ключових концептів виявив глибокі змістовні зсуви. З'ясовано, що сучасні британські мас-медіа відходять від традиційної стратегії стриманості (*understatement*). Використання

експресивної оцінної лексики та метафоричних моделей свідчить про інтенсифікацію аксіологічного впливу на аудиторію з метою закріплення нових етичних норм.

Спостерігається також перехід від пасивної толерантності до активної емпатії. У сучасному дискурсі бути британцем означає демонструвати соціальну активність, готовність до діалогу та здатність адаптувати традиційні цінності до викликів цифрової та пост-брекзитівської ери.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бацевич Ф. С. Духовна синергетика мови: нариси з лінгвофілософії : монографія. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011. 192 с.
2. Венжинович Н. Ф. Лінгвокультурологія : навч. посіб. Ужгород : Ред.-вид. відділ УжНУ «Говерла», 2021. 180 с.
3. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк ; За науковою редакцією В. В. Різуна. Київ : Центр Вільної Преси, 2013. 352 с.
4. Пахомова Т. В. Англомовний мас-медійний дискурс: аксіологічний аспект : монографія. Запоріжжя : КПУ, 2010. 320 с.
5. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : підручник. Полтава : Довкілля-К, 2008. 712 с.
6. Baker P. Using Corpora to Analyse Discourse. 2nd ed. London : Bloomsbury Academic, 2023. 272 p.
7. Cameron D. Language, Sexism and Misogyny. London : Routledge, 2023. 240 p.
8. Crystal D. A Word for All Seasons. Oxford : Bodleian Library Publishing, 2025. 256 p.
9. Fox K. Watching the English: The Hidden Rules of English Behaviour. Revised ed. London : Hodder & Stoughton, 2014. 592 p.
10. Spruce L. The Evolution of British Identity in Digital Media. *Journal of Cultural Studies*. 2024. Vol. 12, No. 2. P. 45–62.
11. Wierzbicka A. English: Meaning and Culture. Oxford : Oxford University Press, 2006. 352 p.
12. Yus F. Cyberpragmatics: Internet-mediated communication in context. 3rd ed. Amsterdam : John Benjamins Publishing Company, 2022. 412 p.

ДЖЕРЕЛА

1. British National Corpus (BNC) : official website. URL: <https://www.natcorp.ox.ac.uk/> (дата звернення: 20.04.2026).
2. The Guardian. The new social contract for a modern Britain. 2024. URL: <https://www.theguardian.com> (дата звернення: 22.04.2026).
3. The Independent. Beyond the stiff upper lip: resilience in the 2020s. 2025. URL: <https://www.independent.co.uk> (дата звернення: 22.04.2026).
4. The Daily Telegraph. Why common sense is the ultimate British virtue. 2025. URL: <https://www.telegraph.co.uk> (дата звернення: 22.04.2026).
5. The Times. The porous walls of British privacy. 2025. URL: <https://www.thetimes.co.uk> (дата звернення: 26.04.2026).
6. The Times. The rewoven fabric of our society. 2025. URL: <https://www.thetimes.co.uk> (дата звернення: 26.04.2026).

REFERENCES

1. Batsevych, F. S. (2011). *Dukhovna synerhetyka movy: narysy z linhvofilosofii* [Spiritual synergetics of language: essays on linguophilosophy: monograph]. Lviv, Ukraine: Ivan Franko National University of Lviv.
2. Venzhynovych, N. F. (2021). *Linhvokulturolohiia* [Linguoculturology: study guide]. Uzhhorod, Ukraine: Uzhhorod National University "Hoverla".
3. Ivanov, V. F., & Volosheniuk, O. V. (Eds.). (2013). *Mediaosvita ta mediahramotnist: pidruchnyk* [Media education and media literacy: textbook] (V. V. Rizun, Sci. Ed.). Kyiv, Ukraine: Central Press Free.
4. Pakhomova, T. V. (2010). *Anhlomovnyi mas-mediynyi dyskurs: aksiolohichnyi aspekt* [English-language mass media discourse: axiological aspect: monograph]. Zaporizhzhia, Ukraine: CPU.
5. Selivanova, O. O. (2008). *Suchasna linhvistyka: napriamy ta problemy* [Modern linguistics: directions and problems: textbook]. Poltava, Ukraine: Dovkillia-K.
6. Baker P. Using Corpora to Analyse Discourse. 2nd ed. London : Bloomsbury Academic, 2023. 272 p.

7. Cameron, D. (2023). *Language, sexism and misogyny*. London, England: Routledge.
8. Crystal, D. (2025). *A word for all seasons*. Oxford, England: Bodleian Library Publishing.
9. Fox, K. (2014). *Watching the English: The hidden rules of English behaviour* (Revised ed.). London, England: Hodder & Stoughton.
10. Spruce, L. (2024). The evolution of British identity in digital media. *Journal of Cultural Studies*, 12(2), 45–62.
11. Wierzbicka, A. (2006). *English: Meaning and culture*. Oxford, England: Oxford University Press.
12. Yus, F. (2022). *Cyberpragmatics: Internet-mediated communication in context* (3rd ed.). Amsterdam, Netherlands: John Benjamins Publishing Company.

SOURCES

1. British National Corpus (BNC). (2026). *Official website*. Retrieved from <https://www.natcorp.ox.ac.uk/>
2. The Guardian. (2024). *The new social contract for a modern Britain*. Retrieved from <https://www.theguardian.com>
3. The Independent. (2025). *Beyond the stiff upper lip: resilience in the 2020s*. Retrieved from <https://www.independent.co.uk>
4. The Daily Telegraph. (2025). *Why common sense is the ultimate British virtue*. Retrieved from <https://www.telegraph.co.uk>
5. The Times. (2025a). *The porous walls of British privacy*. Retrieved from <https://www.thetimes.co.uk>
6. The Times. (2025b). *The rewoven fabric of our society*. Retrieved from <https://www.thetimes.co.uk>

O. A. SVITLIKOVSKA

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Foreign Languages for the Humanities,
Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, Ukraine
E-mail: helena.svitlikovska@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0003-0648-8310>*

DYNAMICS OF AXIOLOGICAL PRIORITIES OF BRITISH SOCIETY IN THE MIRROR OF 21ST CENTURY MASS MEDIA

The article examines the dynamics of axiological priorities of British society in the 21st century through the prism of media discourse. The relevance of the study is determined by the transformations of the linguocultural space under the influence of globalization, digitalization, and contemporary socio-political challenges, which significantly affect the system of value orientations. Particular attention is paid to the contradiction between the relative stability of traditional British values as the core of national identity and their dynamic reinterpretation in modern media texts and digital communication.

The study identifies a set of key linguocultural concepts of the British axiosphere (privacy, fairness, common sense, resilience, tradition, tolerance) and analyzes their linguistic representation in English-language media discourse across different genres. It has been established that under the influence of contemporary crisis processes, these values undergo significant axiological shifts from individually oriented to socially determined and collectively significant ones. In particular, privacy is transformed into a compromise between privacy and transparency, fairness into the domain of social justice, resilience into the category of emotional flexibility, and tolerance into the concept of inclusiveness as an obligatory social norm.

The linguistic means through which the media reinterpret values are analyzed, including metaphors, evaluative vocabulary, idioms, contextual oppositions, and narrative strategies. It is proved that mass media function not only as a reflection of social changes but also as an active instrument for constructing a new axiological reality and shaping social norms. It is generalized that the modern British axiosphere is characterized by decentralization, flexibility, and a shift toward the principles of social interaction, inclusiveness, and adaptability as core features of contemporary society.

Key words: axiological priorities, media discourse, British society, linguocultural values, value transformations, media digitalization, national identity.

Дата першого надходження статті до видання: 25.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 29.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 28.05.2026